371R1696

4.8.71 EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING Nr L 175/1

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 1696/71

av den 26 juli 1971

om den gemensamma organisationen av marknaden för humle

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artiklarna 42, 43, 113 och 235 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande(1),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

med beaktande av följande:

Funktionen hos och utvecklingen av den gemensamma marknaden för jordbruksprodukter måste åtföljas av upprättandet av en gemensam jordbrukspolitik vilken särskilt måste omfatta en gemensam organisation av marknaderna som kan utformas på olika sätt beroende på den berörda produkten.

Gemenskapens produktion av humle är av särskilt intresse för ekonomin i vissa av regionerna inom gemenskapen. För vissa jordbrukare i dessa regioner står humleproduktionen för en övervägande del av deras inkomster.

Eftersom växtsaft och extrakt av humle inte anges i bilaga 2 till fördraget är de, i motsats till humle, undantagna från tillämpningen av fördragets jordbruksbestämmelser. Eftersom produkterna i stort sett är utbytbara riskerar denna situation att äventyra verkan av den gemensamma jordbrukspolitiken för humle. De bestämmelser för humle som antagits i enlighet med artikel 113 vad gäller handeln med tredje land och de bestämmelser om avsättning av humle som antagits i enlighet med artikel 235 bör utvidgas till att gälla växtsaft och extrakt av humle.

Den internationella handeln har traditionellt haft stor betydelse för producenter och användare av humle inom gemenskapen. Den bästa ekonomiska avkastningen har hittills i stort sett uppnåtts i gemenskapens produktion genom dess konkurrenskraft på världsmarknaden och en smidig anpassning av produktionens kvalitet och kvantitet till avsättningsmöjligheterna. Den gemensamma organisationen av marknaderna bör inte innebära några större förändringar av denna situation, men kan genom lämpliga åtgärder bidra till att förbättra produkternas kvalitet och skydda producenterna från en försämring av deras nuvarande levnadsstandard.

En kvalitetsinriktad politik bör föras inom hela gemenskapen genom tillämpning av bestämmelser som rör utfärdandet av ursprungsintyg tillsammans med bestämmelser som i princip förbjuder avsättning av produkter för vilka intyg inte har utfärdats eller av importerade produkter som inte uppfyller motsvarande lägsta kvalitetskriterier. En definition av en standardkvalitet bör fastställas, som skall utgöra en referenspunkt för handelstransaktioner och säkra en tillfredsställande marknadsanpassning.

Det behövs tillräcklig information om den nuvarande marknadssituationen och utsikterna för marknadens utveckling inom gemenskapen. Det faktum att en betydande del av produktionen avsätts enligt avtal som ingåtts före skörden, ibland för flera år, kan underlätta en prognos över marknadens utveckling. En registrering av alla avtal om leverans av humle som producerats inom gemenskapen bör därför ske. Denna information bör dock hållas hemlig för att garantera de berörda parterna att den endast kommer för användas att statistikändamål och för att på så sätt få helt objektiv information.

(1) EGT nr C 66, 1.7.1971, s. 28.

För att stabilisera marknaderna och för att säkerställa en rimlig levnadsstandard för jordbruksbefolkningen och rimliga priser vid leverans till konsumenterna bör man främja en centralisering av utbudet och en gemensam anpassning från odlarnas sida av deras produkter till marknadens behov.

En sammanslutning av jordbrukarna i organisationer med krav på medlemmarna att följa vissa gemensamma regler skulle därför gynna uppfyllandet av målen i artikel 39 i fördraget. Dessa mål kan eftersträvas inte bara genom att odlarna sluter sig samman i producentgrupper, men också genom att man bildar föreningar av dessa grupper.

För att undvika att producenter särbehandlas och för att säkerställa att vidtagna åtgärder är enhetliga och effektiva bör det fastställas villkor för hela gemenskapen vilka producentgrupperna och deras föreningar måste uppfylla för att bli erkända av medlemsstaterna. För att uppnå en effektiv centralisering av utbudet är det särskilt nödvändigt dels att grupperna och föreningarna är tillräckligt stora i ekonomiskt hänseende, dels att producenternas eller gruppernas totala produktion avsätts av sammanslutningen eller föreningen antingen direkt eller genom producenterna enligt gemensamma regler.

Bestämmelser för att underlätta bildandet av dessa grupper och deras verksamhet bör fastställas. Medlemsstaterna bör därför få bevilja dem stöd som delvis finansieras av gemenskapen. Stödbeloppet bör dock begränsas och stödet bör vara tillfälligt och minskande, så att producenternas finansiella ansvar gradvis ökar.

Humleodlingarna inom gemenskapen behöver i vissa fall anpassas, både vad gäller de sorter som produceras och möjligheten att rationalisera arbetet med odling och skörd. Under ett visst antal år bör en omställning till andra sorter och en omorganisation av humleodlingarna underlättas genom att ett särskilt stöd beviljas till producentgrupper som vidtar sådana åtgärder.

För att säkra en rimlig levnadsstandard för producenterna bör ett stödsystem införas. Varje år efter avsättningen av skörden måste kommissionen framlägga en rapport till rådet, så att det kan avgöras om ett sådant stöd skall fastställas. Stödet får beviljas om denna rapport visar att den genomsnittliga avkastningen per hektar har varit otillräcklig, med hänsyn tagen till den nuvarande situationen och den förväntade utvecklingen på marknaden.

De planerade åtgärderna måste möjliggöra ett importsystem, som endast innebär att Gemensamma tulltaxan tillämpas. Enligt fördraget gäller denna tulltaxa automatiskt från och med den 1 januari 1970.

Med hänsyn till dessa åtgärder är det möjligt att avstå från tillämpningen av alla kvantitativa restriktioner vid gemenskapens yttre gränser. I undantagsfall kan detta förfarande dock visa sig otillräckligt. För att gemenskapsmarknaden inte skall vara utan skydd mot störningar som kan uppstå i sådana fall då tidigare importhinder avskaffats måste gemenskapen snabbt få vidta alla nödvändiga åtgärder.

För handeln inom gemenskapen är uttagande av tullar eller avgifter med motsvarande verkan samt tillämpning av kvantitativa restriktioner eller åtgärder med motsvarande verkan förbjudna enligt fördraget från och med den 1 januari 1970. Eftersom det inte existerade något minimipris den 31 december 1969 är tillämpningen av artikel 44 i fördraget automatiskt utesluten från och med den 1 januari 1970.

Effektiviteten av alla de åtgärder som reglerar den gemensamma organisationen av marknaden för humle skulle hotas om medlemsstaterna beviljade vissa stöd. De bestämmelser i fördraget som möjliggör en bedömning av stöd som beviljas av medlemsstaterna och ett förbud av sådana stöd som är oförenliga med den gemensamma marknaden bör tillämpas på marknaden för humle. Ett övergångssystem bör dock fastställas för nationella stöd som beviljats för fleråriga avtal som ingicks före ikraftträdandet av den gemensamma organisationen av marknaden.

Gemenskapen bör vara finansiellt ansvarig för utgifter som medlemsstaterna ådrar sig i samband med förpliktelser som uppstår som en följd av tillämpningen av denna förordning i enlighet med bestämmelserna om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken.

Övergången från det system som gäller i medlemsstaterna till det som fastställs i denna förordning måste ske under

bästa möjliga förhållanden. Tillfälliga åtgärder kan därför visa sig vara nödvändiga.

Den gemensamma organisationen av marknaden för humle måste samtidigt och på lämpligt sätt ta hänsyn till de mål som anges i artiklarna 39 och 110 i fördraget.

För att underlätta tillämpningen av de planerade åtgärderna bör ett förfarande fastställas för att upprätta ett nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen i form av en förvaltningskommitté.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En gemensam organisation av marknaden för humle skall fastställas, vilken skall omfatta följande produkter:

GTT-nummer	Varuslag
12.06	Humlekottar och lupulin

2. Reglerna för avsättning och för handel med tredje land skall också gälla för följande produkter:

GTT-nummer	Varuslag
13.03 A VI	Växtsaft och extrakt av humle

3. I denna förordning avses med

a) *humle*: de torkade blomställningarna, även kallade kottar, av (hon-)humleplantan (*humulus lupulus*). Dessa gröngula, äggformade blomställningar har en stjälk och har vanligen en största längd på 2—5 cm,

b) *humlepulver*: den produkt som erhålls vid malning och som innehåller alla naturliga beståndsdelar av humle,

c) *lupulinberikat humlepulver*: den produkt som erhålls genom malning av humle efter borttagande av blad, stjälkar, blomblad och spindlar,

d) *humleextrakt*: den koncentrerade produkt som erhålls med hjälp av lösningsmedel,

e) *humleblandningar*: en blandning av två eller fler av de produkter som avses ovan.

AVDELNING I

Avsättning

Artikel 2

1. För de produkter som avses i artikel 1 och som skördats inom gemenskapen eller framställts av humle som skördats inom gemenskapen skall reglerna för utfärdande av ursprungsintyg tillämpas.

2. Intyget får endast utfärdas för produkter som

— skördats i erkända produktionsområden eller som framställts av sådana produkter,

— tillhör sorter som finns med på gemenskapens lista över sorter eller som framställts av sådana produkter,

— har kvalitetsegenskaper som når upp till de lägsta gränserna för avsättning som gäller för ett visst avsättningsled.

3. Rådet skall på kommissionens förslag och i enlighet med omröstningsförfarandet i artikel 43.2 i fördraget anta allmänna bestämmelser för utfärdande av ursprungsintyg för varje produkt och den dag då dessa skall börja tillämpas.

Artikel 3

1. Om bestämmelser för utfärdande av ursprungsintyg tillämpas på de produkter som avses i artikel 1 får de endast avsättas eller exporteras om intyget har utfärdats.

2. Åtgärder som avviker från bestämmelsen i punkt 1 får beslutas i enlighet med förfarandet i artikel 20:

a) för att uppfylla kraven för handel i vissa tredje länder, eller

b) för produkter avsedda för särskild användning.

Åtgärderna i föregående stycke

— får inte vara till skada för den normala avsättningen av produkter för vilka ett ursprungsintyg har utfärdats, och

— måste åtföljas av garantier för att undvika en förväxling med sådana produkter.

Artikel 4

1. En standardkvalitet för humle som skördats inom gemenskapen skall fastställas på grundlag av yttre kännetecken och objektiva kriterier.

2. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 20.

Artikel 5

1. De produkter som avses i artikel 1 och som kommer från tredje land får endast importeras om deras kvalitetsegenskaper minst motsvarar de lägsta gränserna för

avsättning som antagits för liknande produkter som skördats inom gemenskapen eller som är framställda av sådana produkter.

2. De produkter som avses i artikel 1 skall anses uppnå den standard som avses i punkt 1 om de åtföljs av ett intyg som utfärdats av myndigheterna i ursprungslandet och som är erkänt som likvärdigt ett ursprungsintyg.

Dessa intygs likvärdighet skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 20.

3. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 20.

AVDELNING II

Leveransavtal

Artikel 6

1. De avtal om leverans av humle, producerat inom gemenskapen, mellan en producent eller producentgrupp och en köpare skall registreras av de organ som varje producerande medlemsstat utser till att göra detta.

2. Avtal som gäller leverans av bestämda kvantiteter till avtalade priser under en period som omfattar en eller flera skördar och som ingås före den 1 augusti året för den första skörden skall benämnas "avtal ingångna på förhand". De skall registreras separat.

3. Medlemsstaterna skall regelbundet lämna kommissionen statistiska uppgifter om registreringen av avtal.

4. De data på vilka registreringen grundas får endast användas för tillämpningen av denna förordning.

5. Tillämpningsföreskrifter för denna förordning skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 20.

AVDELNING III

Producentgrupper

Artikel 7

1. I denna förordning avses med *erkända producentgrupper* en grupp av humleproducenter som erkänts av en medlemsstat enligt bestämmelserna i punkt 3 och som bildats på producenternas initiativ, särskilt för att

a) gemensamt anpassa sin produktion till marknadsförhållandena,

b) förbättra produktionen genom omställning till andra sorter och omorganisation av humleodlingarna,

c) främja rationalisering och mekanisering av arbetet med odling och skörd för att göra produktionen mer lönsam.

2. I denna förordning avses med *erkänd förening* en förening av erkända producentgrupper som eftersträvar samma mål som dessa grupper och som erkänts av en medlemsstat enligt bestämmelserna i punkt 3.

3. Medlemsstaterna skall på begäran erkänna de producentgrupper och föreningar som uppfyller följande allmänna villkor:

a) Gemensamma regler för produktion och avsättning (första avsättningsledet) skall tillämpas.

b) Stadgarna skall innehålla en förpliktelse för producenter som är medlemmar i grupper och för erkända producentgrupper som är medlemmar i föreningar att

— antingen avsätta den totala produktion för vilken de är anslutna till gruppen eller föreningen i enlighet med de regler för leverans och avsättning som fastställts och kontrolleras av gruppen respektive föreningen,

— eller låta den totala produktion för vilken erkännandet gäller avsättas av gruppen respektive föreningen, antingen i medlemmarnas namn och för deras räkning eller i gruppens eller föreningens namn och för dess räkning.

Vad gäller producentgrupper skall denna bestämmelse inte gälla produkter

— för vilka producenterna har ingått avtal om försäljning eller beviljat optioner innan de blev medlemmar i gruppen, om gruppen före medlemska-

pet informerats om omfånget och varaktigheten avseende de avtal som ingåtts och om gruppen godkänt dem,

— som producenterna efter det att de blivit medlemmar, med gruppens uttryckliga tillstånd får undanta från avsättning genom gruppen.

c) Det skall bevisas att den ekonomiska aktiviteten är av tillräckligt omfång.

d) De skall i hela sin verksamhet utesluta all diskriminering av gemenskapens producenter eller grupper, särskilt på grund av deras nationalitet eller etableringsställe.

e) Stadgarna skall innehålla bestämmelser för att säkra att de medlemmar i gruppen eller föreningen som vill säga upp sitt medlemskap endast får göra detta

— om de har varit medlemmar i gruppen eller föreningen i 3 år,

— och om de har meddelat gruppen eller föreningen minst 12 månader innan de utträder.

f) De skall ha den nödvändiga rättskapaciteten enligt den nationella lagstiftningen att genomföra de rättshandlingar som är förenade med deras verksamhet.

g) Stadgarna skall innehålla en förpliktelse att hålla separat bokföring för den verksamhet för vilken de blivit erkända.

4. Den medlemsstat på vars territorium producentgruppen eller föreningen har sitt huvudkontor skall vara behörig att erkänna producentgrupper och deras föreningar.

5. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel, särskilt bestämmelserna om de villkor som fastställs i punkt 3 a och 3 c, skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 20.

Artikel 8

Medlemsstaterna får bevilja stöd till erkända producentgrupper under de tre första åren efter det att de erkänts för att främja deras upprättande och underlätta deras verksamhet. För det första, andra respektive tredje året får inte stödbeloppet överstiga 3 %, 2 % och 1 % av värdet av de avyttrade produkter som erkännandet gäller. Stödet får dock inte för det första, andra respektive tredje året överstiga 60 %, 40 % och 20 % av producentgruppens administrativa kostnader.

Värdet av de avyttrade produkterna skall för varje år beräknas till ett standardvärde, på grundlag av

— den genomsnittliga produktionen som medlemmarna avyttrade under de tre senaste kalenderåren innan de blev medlemmar,

— de genomsnittliga producentpriser som dessa producenter fick under samma period.

Artikel 9

Medlemsstaterna får bevilja stöd till producentgrupper till ett belopp på högst 1500 beräkningsenheter per hektar för åtgärder som genomförts fram till och med den 31 december 1975 för sådan omställning till andra sorter och sådan omorganisation av humleodlingar som avses i artikel 7.1 b.

Artikel 10

1. Rådet skall på kommissionens förslag och i enlighet med omröstningsförfarandet i artikel 43.2 i fördraget anta allmänna tillämpningsföreskrifter för artiklarna 8 och 9.

2. Närmare tillämpningsföreskrifter för artiklarna 8 och 9 skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 20.

AVDELNING IV

Stöd till producenter

Artikel 11

Varje år före den 30 april skall kommissionen framlägga en redogörelse för rådet om situationen för produktion och avsättning av humle.

Redogörelsen skall särskilt ta hänsyn till prisutvecklingen och utvecklingen av humleodlingar, produktion och förbrukning.

Artikel 12

1. Ett stödsystem skall införas för humle som produceras inom gemenskapen.

2. Stödet får beviljas till producenter för att göra det möjligt för dem att uppnå en rimlig inkomst.

3. Stödbeloppet, som varierar för olika sorter, skall fastställas per hektar, med hänsyn tagen till

a) den genomsnittliga avkastningen jämfört med den genomsnittliga avkastningen från tidigare skördar,

b) den nuvarande situationen och den förväntade utvecklingen av gemenskapens marknad,

c) utvecklingen på marknader utanför gemenskapen och världsmarknadspriser.

4. Om den redogörelse som avses i artikel 11 visar att det finns risk för att det uppstår strukturella överskott eller strukturella störningar i utbudet på gemenskapens marknad för humle får beviljande av stöd begränsas till ett belopp som motsvarar en viss areal, baserad på genomsnittet av odlingsarealerna under det tre senaste åren före det år som redogörelsen avser.

5. Stödbeloppet för odlingsarealen för det föregående kalenderårets skörd skall fastställas före den 30 juni i enlighet med omröstningsförfarandet i artikel 43.2 i fördraget.

Artikel 13

1. Stöd skall beviljas till producenter för de arealer som är registrerade och som har skördats.

Medlemsstaterna skall utse de organ som är behöriga att registrera de arealer för varje producent där humle odlas, och som är ansvariga för kontroll och uppdatering av registreringen.

2. För tillämpningen av denna artikel får medlemsstaterna betrakta en erkänd producentgrupp som en enda producent.

3. Rådet skall på kommissionens förslag och i enlighet med omröstningsförfarandet i artikel 43.2 i fördraget anta allmänna tillämpningsföreskrifter för denna artikel.

4. Närmare tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 20.

AVDELNING V

System för handeln med tredje land

Artikel 14

Om inte denna förordning föreskriver annat, eller om rådet på kommissionens förslag och i enlighet med omröstningsförfarandet i artikel 43.2 i fördraget beslutar om undantag skall följande vara förbjudet vid handel med tredje land:

a) Uttagande av tullar eller avgifter med motsvarande verkan.

b) Tillämpning av kvantitativa restriktioner eller åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 15

1. Om gemenskapens marknad för de produkter som anges i artikel 1 på grund av import eller export utsätts för eller hotas av allvarliga störningar som kan äventyra de mål som anges i artikel 39 i fördraget, skall lämpliga åtgärder vidtas vid handel med tredje land, tills störningarna eller hotet om störningar upphör.

Rådet skall på kommissionens förslag och i enlighet med omröstningsförfarandet i artikel 43.2 i fördraget anta närmare tillämpningsföreskrifter för denna punkt och fastställa i vilka fall och inom vilka gränser medlemsstaterna får vidta skyddsåtgärder.

2. Om den situation som avses i artikel 1 uppstår skall kommissionen, på eget initiativ eller på en medlemsstats begäran, besluta om nödvändiga åtgärder. Åtgärderna skall meddelas medlemsstaterna och börja gälla omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat skall den fatta sitt beslut inom tjugofyra timmar efter mottagandet.

3. Varje medlemsstat får hänskjuta de åtgärder som kommissionen beslutar till rådet inom tre arbetsdagar efter den dag då meddelandet mottogs. Rådet skall sammanträda omedelbart. Det får ändra eller upphäva de aktuella åtgärderna enligt det omröstningsförfarande som anges i artikel 43.2 i fördraget.

AVDELNING VI

Allmänna bestämmelser

Artikel 16

Om inte annat förskrivs i denna förordning, skall artiklarna 92, 93 och 94 i fördraget tillämpas på produktionen av och handeln med de produkter som anges i artikel 1.1.

Det stöd som en medlemsstat beviljat till humleproducenter får dock behållas under giltighetstiden för avtal som ingåtts före denna förordnings i kraftträdande, om detta stöd överstiger beloppet för det gemenskapsstöd som fastställs i artikel 12. Detta stöd får inte förlängas.

Artikel 17

1. Bestämmelserna som fastställs i förordningarna om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken skall gälla för marknaden för de produkter som anges i artikel 1.1 från och med den dag då det system som fastställs i denna förordning börjar tillämpas.

2. De åtgärder som fastställs i artiklarna 8 och 9 skall utgöra gemensamma åtgärder i den mening som avses i artikel 6.1 i rådets förordning (EEG) nr 729/70 av den 21 april 1970 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken[1].

[1] EGT nr L 94, 28.4.1970, s. 13.

3. Utvecklingssektionen vid EUGFJ skall ersätta medlemsstaterna med 25 % av de ersättningsberättigande utgifter som uppstått i samband med de åtgärder som avses i artikel 8 och 50 % av de ersättningsberättigande kostnader som uppstått i samband med den åtgärd som avses i artikel 9.

4. Begäran om ersättning skall gälla kostnader som uppstått under ett kalenderår och skall lämnas in till kommissionen före den 30 juni påföljande år.

5. EUGFJ:s uppskattade totala kostnad för de gemensamma åtgärderna uppgår till 1,6 miljoner beräkningsenheter.

6. Tiden för att genomföra den åtgärd som avses i artikel 8 skall begränsas till tio år från och med den dag då denna förordning träder i kraft.

7. Närmare tillämpningsföreskrifter för punkt 3 skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 13 i förordning (EEG) nr 729/70.

Artikel 18

Medlemsstaterna och kommissionen skall meddela varandra den information som är nödvändig för att genomföra bestämmelserna i denna förordning. Bestämmelser för meddelande och spridning av sådan information skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 20.

Artikel 19

1. En förvaltningskommitté för humle (nedan kallad "kommittén") skall upprättas. Denna skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare från kommissionen som ordförande.

2. Inom kommittén skall medlemsstaternas röster vägas enligt artikel 148.2 i fördraget. Ordföranden får inte rösta.

Artikel 20

1. I de fall då det förfarande som anges i denna artikel skall tillämpas skall ordföranden hänskjuta frågan till kommittén, antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat.

2. Kommissionens representant skall lägga fram ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden har bestämt med hänsyn till hur brådskande frågan är. Yttrandet skall antas med majoriteten av tolv röster.

3. Kommissionen skall besluta med omedelbar verkan. Om beslutet strider mot kommitténs yttrande skall kommissionen emellertid genast underrätta rådet. I sådana fall får kommissionen uppskjuta verkställandet av åtgärderna under högst en månad från den dag då rådet underrättats.

Rådet får inom en månad fatta ett annat beslut enligt det omröstningsförfarande som anges i artikel 43.2 i fördraget.

Artikel 21

Kommittén får beakta alla andra frågor som dess ordförande, antingen på eget initiativ eller på begäran av en representant från någon av medlemsstaterna, hänskjuter till den.

Artikel 22

Vid tillämpningen av denna förordning skall hänsyn samtidigt tas till de mål som anges i artikel 39 och 110 i fördraget.

Artikel 23

Om övergångsåtgärder är nödvändiga för att underlätta övergången från det system som gäller i medlemsstaterna till det som upprättas i denna förordning, särskilt om införandet av detta system på den fastställda dagen skulle orsaka väsentliga svårigheter, skall sådana åtgärder antas enligt förfarandet i artikel 20. De skall som längst vara tillämpliga till och med den 31 juli 1972.

Artikel 24

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Bestämmelserna i artiklarna 11, 12 och 13 skall tillämpas för första gången för 1971 års skörd.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 juli 1971.

På rådets vägnar

A. MORO

Ordförande